

Maatregelen om rattenoverlast in het groen te voorkomen

Bron:

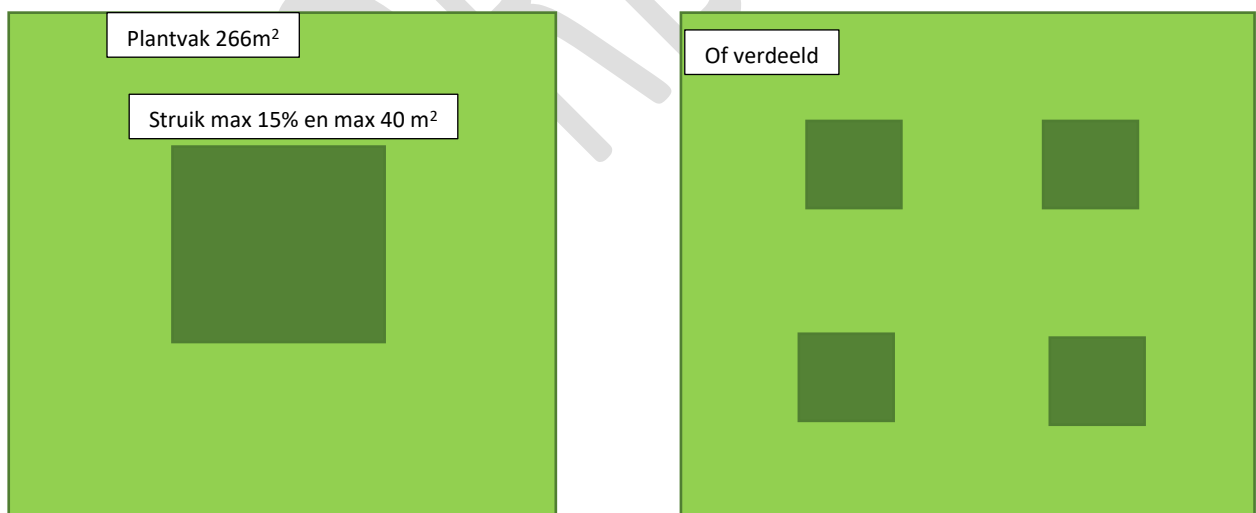
Colvin, Bruce A.; Degregorio, Ralph; and Fleetwood, Charlotte, "Norway Rat Infestation of Urban Landscaping and Preventative Design Criteria" (1996). Proceedings of the Seventeenth Vertebrate Pest Conference 1996. 9. <https://digitalcommons.unl.edu/vpc17/9>

In een ouder onderzoek in Boston komen algemene tips voor een inrichting van groen die werend is ingericht tegen ratten. Hiervan is de effectiviteit het grootste is als mogelijk alle aanwijzingen toe gepast wordt en niet wordt uitgegaan van één methode. Ook bij deze manier van toepassen kunnen en veel kansen zijn voor een verhoogde biodiversiteit.

Belangrijkste punten uit het onderzoek waarbij geen ratten gevonden zijn in het groen:

- Strikte scheiding tussen afval en groen
- Struiken niet dicht aaneensluitend max 40m² (als vierkant 6x6 meter)
- Aandeel struiken is max 15% van het plantvak
- Totale oppervlakte van het plantvak of kale grond had geen invloed; het houdt in dat vooral struiken en dichte beschutting van belang waren.
- In theorie bij het maximaal oppervlak struiken zal een plantvak dan 16 x 16 meter worden.
- Struiken van af de zijkant zichtbaar
- Vak is in totaal bereikbaar voor verwijderen van zwerfvuil
- Onderhoud van planten en struiken is meer dan gemiddeld (niveau a)

Richtlijnen voor het inrichten van struiken in plantvakken

Ondergrond graafbestendig inrichten

De onderzoekers vonden ook dat ratten niet dieper dan 12 cm kunnen graven in droge steenslag (grootte van steentjes 2x2x2cm) Op risicoplekken werken met een niet doorgraafbare laag steenslag van min 20cm is dan een goede wering Onder bodem met veel dikkere laag steenslag als deze vermengd is met grond. Op goede manier ingraven van rvs gaas is een andere goede manier van weren. Dit is op meerdere plekken in de stad met succes toegepast.

Idee over type habitat, ondergrond en soortkeuze voor beplanting waar dieren moeilijk in kunnen graven.

De stad is te vergelijken met een rotslandschap met daarin uitgeslepen rivierbedingen (Canyons). In rivierbeddingen is de ondergrond vaak met een meer steenachtige basis. De oorspronkelijke wadi's zijn vaak ook met grind en rotsen gevulde droge rivieren. Gebruik van dit type ondergrond op plekken met veel voedselafval kan een mooi uitgangspunt zijn voor een nieuw biotoop met een verlaagde kans voor bruine ratten om daar in te kunnen graven voor een holenstelsel.

Rotsachtige ondergrond is in Nederland zeldzaam maar in België en Duitsland op vaak mooie plekken te vinden met bijbehorende bijzondere vegetatie. Verschillende steensoorten kunnen met al een dunne laag bodem veel verschillende soorten planten spontaan laten groeien. In deze steenachtige biotopen komen vaak ook weer andere diersoorten voor dan op plekken met zachte bodem en de plantensoorten die daar op groeien.

Een studie naar plantensoorten in Duitse steden (Kühn et al 2004) toont ook dat een stad met een hoge geologische diversiteit een hoge diversiteit heeft van inheemse planten. De diversiteit van plantensoorten in steden was daar ook hoger dan buiten steden. Omdat de geologische diversiteit in Amsterdam niet groot is, zou het toepassen van natuurlijk steenmateriaal maar ook gerecyclede straatstenen of stenen muren kansen kunnen geven voor midden Europese inheemse soorten die van meerwaarde zijn voor de biodiversiteit in de steden die langzaam aan elkaar groeien.

Juist die materialen bieden ook weer de kans om het graven door knaagdieren op plekken die niet geschikt zijn voor de aanwezigheid van deze dieren tegen te gaan. Wel met de kanttekening dat ratten zich snel kunnen aanpassen en humus en grond de graafbaarheid weer kunnen vergroten.

Voorbeelden uit midden Europa. Die ook uitwerking zou kunnen krijgen in de stadsnatuur. Links een vochtige helling langs een rivier in de Ardennen en rechts een grindbedding in de Dolomieten. In verdere uitwerking is het goed om te kijken naar bodemvorming en de diversiteit aan bodemsoorten op deze steenachtige lagen.

Kühn, Ingolf, Roland Brandl Stefan Klotz. 2004. The flora of German cities is naturally species rich. *Evolutionary Ecology research*, 6:749-764